

nødent, at der anvendes andre Foranstaltninger overfor ham, træffer Retten Bestemmelse derom. Kan Sikkerhed ikke ventes opnaaet ved mindre indgribende Forholdsregler, saasom Sikkerhedsstilling, Anvisning af eller Forbud imod Ophold paa et bestemt Sted, Paalæg af den i § 75 omhandlede Art, Beskikkelse af Tilsyn eller Umyndiggørelse, bliver den paagældende at anbringe i et Sindssygehospital, en Aandssvage- eller anden Kur- eller Plejeanstalt eller i en særlig for saadanne Personer indrettet Forvaringsanstalt. Indenfor de af Retten dragne Grænser træffer Øvrigheden de nærmere Bestemmelser, som Foranstaltningens Udførelse maatte udkræve.

Stk. 2. Paa Foranledning af Paatalemyndigheden eller vedkommende Anstaltsledelse kan Retten til enhver Tid ved Køndelse forandre den trufne Afgørelse om Foranstaltningens Art eller efter indhentet Lægeerklæring ophæve denne foreløbigt eller endeligt.

§ 74.

Er den, der har begaaet en strafbar Handling, efter dennes Foretagelse, men før Dom er gaaet, kommet i en ikke blot forbigaaende Tilstand af den i § 17 eller § 18 omhandlede Art, træffer Retten, hvis det af Hensyn til Retssikkerheden skønnes fornødent, i Dommen Bestemmelse om, at Foranstaltninger i Overensstemmelse med § 73 skal bringes til Anvendelse, indtil Straffen maatte kunne fuldbyrdes.

§ 75.

Stk. 1. Bliver nogen for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse dømt til Frihedsstraf, og Retten finder, at Forbrydelsen er begaaet under Paavirkning af spirituøse Drikke, kan der ved Dommen gives den dømte Paalæg om, at han i et vist Tidsrum, dog ikke udover 5 Aar fra hans endelige Løsladelse, ikke i noget offentligt Beværtningslokale eller i Udsalgs- eller Uddelingssted for spirituøse Drikke maa nyde saadanne Drikke og ej heller færdes udenfor sit Hjem i beruset Tilstand.

Stk. 2. Af Politiet skal der saavidt muligt gives Beværtere, Handlende og Uddelere Paalæg om ikke at udskænke, sælge eller uddele spirituøse Drikke til en efter Stk. 1 domfældt Person.

§ 76.

Fremgaar det af indhentet Lægeerklæring og Sagens øvrige Omstændigheder, at en efter § 75, Stk. 1, eller efter § 137, Stk. 3, strafskyldig Person er forfalden til Drukkenskab, kan det ved Dommen bestemmes, at han før eller efter Straffens Udtaaelse skal anbringes i en Helbredelsesanstalt for Drankere, om fornødent i en særlig dertil indrettet offentlig Anstalt eller Anstaltsafdeling, indtil han maa anses helbredet. Det længste Tidsrum for Anbringelsen fastsættes ved Dommen til 18 Maaneder, i Gentagelsestilfælde til 3 Aar. Antages den saaledes anbragte før det fastsatte Tidsrums Udløb for helbredet, eller viser Anbringelsen sig hensigtsløs, bestemmer Justitsministeren efter Indstilling af Anstaltens Styrelse og efter indhentet Lægeerklæring, om Anbringelsen skal ophøre. Ved Anbringelsens Ophør bliver Spørgsmaalet om en ikke udtaaet Strafs Fuldbrydelse at forelægge Justitsministeren.

§ 77.

Stk. 1. Naar en Udlænding, der ikke i de sidste 5 Aar har haft stadigt Ophold i den danske Stat, dømmes til Fængsel i 2 Aar eller derover, skal det i Dommen bestemmes, at han efter udtaaet Straf bliver at udbringe af Riget. Dømmes en Udlænding iøv-